

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **Y. S.**, narozený dne -
t. č. na adrese -

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 11. 9. 2017, č. j.: OAM-401/ZA-ZA11-VL11-2017

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 11. 9. 2017, č. j.: OAM-401/ZA-ZA11-VL11-2017, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2017, č. j.: OAM-401/ZA-ZA11-VL11-2017, jímž nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce v žalobě namítal, že má vážné obavy o život z důvodu vnitřního ozbrojeného konfliktu, žádost o mezinárodní ochranu nebyla motivována pouhou snahou vyhnout se branné povinnosti. Mnoho jeho známých bylo do konfliktu zapojeno bez jejich souhlasu. Dále mu bylo vyhrožováno zabitím a relevantní jsou i skutečnosti vyplývající z jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

rodinného zázemí. Uvedl-li žalobce věrohodnou výpověď, jež není v rozporu se shromážděnými podklady, je z ní třeba vycházet. Žádost o mezinárodní ochranu podával z uvedených důvodů, nikoliv účelově. Žalovaný nevyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu; nebyly též zjištěny všechny okolnosti svědčící v žalobcův prospěch. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, skutkový stav vzatý za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy a nemá v nich oporu a žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí netrpí nezákonností, byl zjištěn skutečný stav věci, žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi, jež žalobce sdělil, a opatřil si potřebné podklady. Žalobce mohl uvést vše potřebné během pohovoru a mohl se seznámit s podklady rozhodnutí. Ozbrojené střety probíhají ve dvou z 24 oblastí Ukrajiny a u žalobce nebyla prokázána dostatečná míra individualizace ve vztahu k ohrožení konfliktem. Žalobce nemá nárok na mezinárodní ochranu v žádné z jejích forem. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ukrajiny, poskytl dne 26. 5. 2017 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním řecký katolík, ovládá ukrajinský a ruský jazyk, má zkoušku z českého jazyka, ale neumí jej dobře; ve vlasti je členem organizace politických vězňů, bylo to ve městě S. ve Lvovské oblasti, pořád je členem této organizace, platí příspěvky; je ženatý a má dvě zletilé děti, manželka s dcerou bydlí ve městě M. ve Lvovské oblasti, syn žije v K. Žalobce ve vlasti naposledy bydlel ve městě M. Do ČR naposledy přijel dne 26. 2. 2017 autobusem přes Polsko; poprvé přijel do ČR již na podzim roku 2002, na Ukrajinu pak většinou jezdil jednou ročně. O udělení mezinárodní ochrany dosud nežádal. Je zdravý. O mezinárodní ochranu žádá, protože je na Ukrajině válka, do které berou lidi z celé země; je též členem zmíněné politické organizace, jeho otec byl za Stalina vězněn, vězněny byly i jeho matka a babička. Chodí na mítinky této strany, která podporuje národ a je proti vládě. Byl na mítinku proti Kučmovi v době, kdy byl prezidentem, a účastnil se roku 2004 Oranžové revoluce v K., kdy byl vedoucím skupiny deseti osob.
8. Během pohovoru vedeného dne 26. 5. 2017 žalobce dále uvedl, že v ČR pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu, jež si každé dva roky prodlužoval, v prosinci 2015 mu pobyt nebyl prodloužen, jelikož měl potíže v práci, tj. byl mu uložen podmíněný trest na 18 měsíců, pracoval jako ochranka v obchodě a měl na informace odevzdat peněženku, kterou někdo v obchodě našel, neudělal to hned, čekal, až bude mít volný den. Dne 2. 2. 2017 jel naposledy do vlasti kvůli návštěvě rodiny a zubního lékaře. Ve vlasti berou lidi do války, když člověk odmítne, může jít na dva roky do vězení; vojenskou službu absolvoval v Uzbekistánu v letech 1975 – 1977. Potíže s odvodem do armády neměl, jelikož je v ČR,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

povolávací rozkaz neobdržel, při posledním odjezdu z vlasti žádné potíže neměl. Na Ukrajině nyní probíhá mobilizace, Lvovská oblast není zasažena, ale odvody probíhají i tam. Politické organizaci, jejímž je členem, platí členské příspěvky a je-li zrovna ve vlasti, účastní se i akcí. V případě návratu by jej hned odvedli do války. Pokud by se účastnil mítinků proti vládě, mohl by mít potíže s SBU, zejm. v Kyjevě. Protivládních mítinků se účastnil, neboť chce, aby Ukrajina byla členem EU, nikoliv Ruska. Na Ukrajině žádné potíže neměl a od Oranžové revoluce roku 2004 se neúčastnil žádných větších akcí. Má dům v M., postavil ho a přepsal na dceru, která v něm nyní bydlí, žije tam i jeho manželka.

9. Dne 30. 8. 2017 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Nechtěl se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim, navrhnout jejich doplnění ani se vyjádřit ke zdrojům informací a způsobu jejich využití. Dále uvedl, že ženu napadli na Ukrajině lidé, kteří vymáhají peníze, žalobce podnikal, odvedli jej k vodní nádrži a řekli, že zde potopili pět lidí, on bude šestý. Odvedli jej k šéfovi skupiny, ale žalobce utekl a na práci začal jezdit do ČR či do M., vrátil-li se zpět na Ukrajinu, bude mít problém.
10. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
11. Pokud jde o vojenskou službu, jedná se o legitimní občanskou povinnost, pouhé obavy o život v případě nasazení do bojových operací nemohou založit důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Státy včetně zemí EU běžně vymáhají občanské povinnosti, a to i bez souhlasu svých občanů; žalobce v žalobě navíc krom obav o život nijak blíže neurčil, proč vojenskou službu odmítá, např. nezmínil aspekt svědomí.
12. Co se týká výhrůžek zabitím, které zmínil, ale odmítl rozvést, až během seznámení se s podklady, musí soud souhlasit s hodnocením žalovaného. Jedná se zjevně o účelovou snahu oddálit vydání rozhodnutí v dané věci. Žalobce měl dostatek příležitostí, aby své obavy zmínil dříve. V Poskytnutí údajů k žádosti označil za důvody své žádosti válku ve vlasti a členství v politické organizaci pro politické vězně, což je dle něj to hlavní; během pohovoru k žádosti byl opakovaně dotázán, zda měl ve vlasti nějaké potíže, avšak problémy se soukromými osobami nikdy ani nezmínil. Během seznámení s podklady uvedl jen několik málo neověřitelných tvrzení a následně svůj strach ze soukromých osob odmítl dále rozvést. V žalobě tyto potíže jen letmo zmínil jako výhrůžky zabitím, nicméně ani se nepokusil osvětlit, proč své obavy ze soukromých osob dříve nenaznačil. Krom toho žalobce každoročně jezdil do vlasti za rodinou, což s žádnými obavami nespojoval. Argumentoval-li žalobce v žalobě existencí důkazního břemene žalovaného za předpokladu, že uvedl věrohodnou výpověď, soud s tímto názorem souhlasí, avšak vzhledem k výše uvedenému nemůže část žalobcovy výpovědi, kde vyjadřuje obavy před soukromými osobami, za věrohodnou považovat. Žalovaný své pochyby řádně uvedl a odůvodnil na s. 6 napadeného rozhodnutí, jeho postupu nelze nic vytknout.
13. Následně soud zhodnotil důsledky vnitřního ozbrojeného konfliktu v žalobcově vlasti.
14. V souvislosti s žalobcovou brannou povinností nelze nalézt splnění podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť žalobce by se v případě povolání do armády stal vojákem, tedy (a contrario) nebude civilistou. K této otázce se opakovaně vyjadřoval i NSS, a to např. v rozsudku ze dne 23. 4. 2015, č. j.: 3 Azs 28/2015 – 24: „*Službu v armádě při mobilizaci rozhodně nelze považovat za ohrožení svévolným násilím vyplývajícím z ozbrojeného konfliktu.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

15. Pokud jde o nebezpečnou situaci zapříčiněnou válkou ohledně žalobce coby civilisty, nejsou splněny podmínky ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť tzv. totální konflikt neprobíhá na celém území Ukrajiny, protože válečné operace jsou omezeny toliko na Luhanskou a Doněckou oblast, což mnohokrát judikoval i NSS, jde např. o rozsudek ze dne 25. 3. 2015, č. j.: 7 Azs 265/2014 – 17: *„Na Ukrajině nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá.“* Lvovská oblast, odkud žalobce pochází a má tam nejbližší rodinu, leží na západě země, na druhém konci rozsáhlé Ukrajiny.
16. Není zřejmé, co žalobce míní dalšími skutečnostmi vyplývajících z rodinného zázemí. Má-li se jednat o uvěznění rodičů a babičky, došlo k nim za zcela jiných podmínek v úplně odlišném režimu; ve vztahu k důvodům pro udělení mezinárodní ochrany není tato skutečnost relevantní.
17. Co se týká žalobcovy výpovědi, žalovaný z ní krom tvrzení o obavách ze soukromých osob vycházel a pečlivě vyvracel jednotlivé obavy objektivními, relevantními a aktuálními zprávami o zemi původu získanými z hodnověrných zdrojů.
18. Žalovaný důkladně vyhodnotil žalobcovu situaci vzhledem ke všem důvodům pro udělení mezinárodní ochrany a konstatoval, že mu mezinárodní ochrana nenáleží. Za těchto okolností je irelevantní, zda žalobce podal či nepodal žádost o udělení mezinárodní ochrany účelově.
19. Žalovaný tudíž vyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jím zvolené řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo konkrétním okolnostem žalobcova případu. Podle názoru soudu zjistil žalovaný i všechny rozhodné okolnosti, ať již svědčily v žalobcův prospěch či neprospěch. Napadené rozhodnutí je po všech stránkách přezkoumatelné, zjištěný skutkový stav má oporu ve spisu a žalovaný ani podstatným způsobem neporušil ustanovení o řízení před správním orgánem.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 1. října 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.